

Udskriftsdato: 10. januar 2026

KEN nr 9252 af 15/09/1993 (Historisk)

Ankestyrelsens principafgørelse O-75-93 om hjælpemiddel - støttekorset - lumbalt facetsyndrom - hypermobile led

Ministerium: Social- og Boligministeriet

Journalnummer: J.nr.: 21141-91

Ankestyrelsens principafgørelse O-75-93 om hjælpemiddel - støttekorset - lumbalt facetsyndrom - hypermobile led

Resume:

En ansøgning om hjælp til støttekorset til en ansøger med lumbalt facetsyndrom og hypermobile led kunne ikke alene afvises med henvisning til, at lidelsen ikke var omfattet af opregningen af indikationer for ydelse af støttekorset i Socialstyrelsens vejledning om ydelse af hjælpemidler.

Efter beskrivelsen af ansøgerens lidelser måtte det imidlertid betvivles, at et støttekorset i væsentlig grad kunne afhjælpe den nedsatte funktionsevne og dermed i væsentlig grad lette den daglige tilværelse, hvorfor der ikke var tilstrækkeligt grundlag for at yde hjælpen.

Kassation:

Principafgørelsen har ikke længere vejledningsværdi

Kassationsdato:

29-05-2009

Love:

Lov om social bistand - lovbekendtgørelse nr. 829 af 1. oktober 1992 - § 58, stk. 1

Sagsfremstilling:

En 40-årig kvinde med lumbalt facetsyndrom og hypermobile led fik af kommunen afslag på hjælp til støttekorset.

Som begrundelse henviste kommunen til, at der intet lovgrundlag var for ydelse af hjælpemidlet, at diagnoserne i speciallægeerklæringen ikke opfyldte betingelserne for bevilling af støttekorset efter bistandslovens § 58, og at ansøgerens lidelse ikke var nævnt i Socialstyrelsens vejledning i oversigten over situationer, hvor der kan ydes støtte til korset.

Ankenævnet ændrede kommunens afgørelse til bevilling af støttekorset.

Nævnet begrundede sin afgørelse med, at ansøgerens lidelse var af en sådan varighed og sværhedsgrad, at ansøgeren var omfattet af personkredsen i bistandslovens § 58 og at et støttekorset i væsentlig grad ville afhjælpe ansøgerens lidelse, jf. bistandslovens § 58, stk. 1.

Nævnet lagde vægt på speciallægens oplysninger om ansøgerens tilstand og bemærkede til kommunen, at det ikke var en tilstrækkelig begrundelse for afslag efter bistandslovens § 58, at en diagnose ikke er blandt de i socialstyrelsens vejledning nævnte indikationer for, hvornår der kan ydes et støttekorset, når der foreligger dokumentation for lidelsens sværhedsgrad. I klagen har kommunen bl.a. anført, at det var kommunens vurdering, at hypermobile led ved hjælp af støttekorset ikke får den væsentlige afhjælpning, der er omtalt i bekendtgørelsens § 1, stk. 2.

Sagen blev behandlet på principielt møde til belysning af rækkevidden af Socialstyrelsens vejledning.

Afgørelse:

Ankestyrelsen fandt, at opregningen af indikationer for ydelse af støttekorset i Socialstyrelsens vejledning af 14. juni 1988 om ydelse af hjælpemidler ikke var udtømmende, hvorfor hjælp til støttekorset ikke kunne afvises alene med henvisning til, at diagnosen ikke er nævnt i opregningen.

Efter de foreliggende oplysninger om ansøgerens lidelser fandt Ankestyrelsen imidlertid, at det måtte betvivles, at et støttekorset i væsentlig grad kunne afhjælpe ansøgerens nedsatte funktionsevne og dermed i væsentlig grad lette hendes daglige tilværelse, hvorfor der ikke havde været tilstrækkeligt grundlag til at pålægge kommunen at yde hjælp til støttekorset.

Ankestyrelsen var således ikke enig i speciallægeerklæringens vurdering, sådan som ansøgerens lidelser var beskrevet.

Ankestyrelsen fandt dog ikke, at der nu var grundlag for at kræve den ydede hjælp til støttekorset tilbagebetalt.

Ankestyrelsen ændrede således ankenævnets afgørelse.